

ת"פ 36313/01/16 - מדינת ישראל נגד משה בן חיים

בתי משפט

ת"פ 36313-01-16
10 ספטמבר 2017

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

משה בן חיים

גזר דין

העבירות:

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בסיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"); בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק; בנהיגה בלי רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961; ובאי ציות לרמזור אדום, עבירה לפי תקנה 64(ה) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

הנאשם זוכה מעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים.

2. להלן השתלשלות האירועים, כעולה מהכרעת הדין:

ביום 11.1.16 בשעה 11:50 לערך, נהג הנאשם ברכב מסוג יונדאי שמספרו 5296162 (להלן: "**היונדאי**") בכיכר צה"ל לכיוון צפון העיר.

השוטר הרוש, שרכב על אופנוע משטרה, הבחין ביונדאי, שהייתה מוכרת לו מעבודתו, כשהיונדאי בנסיעה מכוון כיכר צה"ל לצפון העיר. הרוש ביקש לערוך ליונדאי בדיקה שגרתית. הרוש נסע לצד היונדאי, שבה נהג הנאשם, אותו לא זיהה בשלב זה, צפר לנאשם וסימן לו לעצור, הנאשם נענע בראשו בחיוב, אך לא עצר.

בהמשך, הנאשם עצר ברמזור, והרוש, שסבר כי הנאשם מתכוון להמשיך לנסוע, ומבחינתו להימלט מהמקום, ביקש עזרה מניידת משטרה שעברה במקום, שבה דהן ושרעבי. דהן חסם את הכביש, באמצעות הניידת, כדי שהנאשם לא יוכל להמשיך לנסוע, ואז שינה הנאשם את כוון הנסיעה, ופנה ימינה לרחוב סולטן סולימאן.

הרוש, שבשל התנהלותו של הנאשם, סבר כי מדובר באירוע פח"ע, או שלנהג היונדאי סמים או אמל"ח ברכב, החל לנסוע אחרי היונדאי, שבשלב זה נסעה במהירות רבה ובאופן פרוע. למרדף הצטרפה הניידת המשטרתית של דהן, תוך כדי הפעלת סירנות ושימוש בכריזה.

היונדאי המשיכה בדרכה, תוך חציית נתיבים במהירות ובחריקת צמיגים, הגיעה לכיכר במהירות לא סבירה, נסעה בניגוד לכיוון התנועה, תוך שהיא גורמת לכלי רכב לסטות מנתיבם, נסעה לרחוב הנביאים, ושם נעצרה אחרי רכב שעמד ברמזור אדום.

דהן יצא מהניידת המשטרתית, רץ לכיוון היונדאי, סימן לנאשם לעצור וניסה לפתוח את דלת הרכב. הדלתות והחלונות היו סגורים. בשלב זה כלי הרכב ברמזור החלו לנוע, והיונדאי החלה בנסיעה. דהן חזר לרכבו והמשיך לנסוע אחרי היונדאי, שפנתה ימינה ונסעה נגד כיוון התנועה. דהן הפעיל כריזה וסירנה, תוך שהוא מנסה לעקוף את היונדאי, אך לא הצליח בשל כלי הרכב שנסעו מולו. הוא נצמד ליונדאי, ואז היונדאי סטתה לעברו ופגעה בו מספר פעמים. היונדאי המשיכה בנסיעה פרועה, ולבסוף דהן פגע בה עם הניידת ושני כלי הרכב התנגשו ונעצרו. ביונדאי נפתחו כריות האוויר ויצא ממנה עשן כבד, והניידת של דהן הושבתה מנסיעה.

למקום הגיע צוות יס"מ רכוב על אופנועים. השוטרים, שהיו עם מדי משטרה, ירדו מרכבם עם כלי נשק, מאחר שחשבו שאולי מדובר באירוע פח"ע. דהן אמר להם שלא יירו על הנהג, שלא מדובר במחבל.

היונדאי המשיכה בנסיעה, נגד כיוון התנועה "במהירות מטורפת", כשהיא עוקפת כלי רכב מכל כיוון, בצומת סנהדריה עוברת בין כלי רכב ומשפשפת אותם, וחוצה צומת באור אדום. בשלב זה עלה ממנה עשן כבד והגלגלים הקדמיים שלה היו עקומים.

הרוש המשיך בנסיעה באופנוע אחרי היונדאי, בשלב מסוים הגיע אליה וניסה לפתוח את דלת היונדאי, אך היונדאי המשיכה בנסיעה, כשהיא פוגעת ברגלו של הרוש. במקביל המשיך אופנוע יס"מ לנסוע אף הוא בנתיב הנסיעה של היונדאי, תוך הפעלת כריזה ואורות כחולים.

באזור שמואל הנביא הצטרף למרדף האזרח אוחיון, שנסע בטנדר. אוחיון, אשר סבר כי מדובר ב"פיגוע דריסה", וחשב שאחד השוטרים מסמן לו לרדוף אחרי היונדאי, הצליח לעקוף את היונדאי, לעצור לפניה, והיונדאי "נתקעה בו מאחור" ונעצרה.

בשלב זה הגיעו אנשי משטרה למקום, והוציאו את הנאשם מהיונדאי.

מתיאור הנסיעה, כמפורט לעיל, עולה כי הנאשם, שמעולם לא קיבל רישיון נהיגה, נהג ברכב היונדאי ללא רישיון, כשהוא נוסע בפראות, בצורה מסוכנת לו ולכלי הרכב האחרים בדרך, תוך אילוף כלי רכב לזוז מנתיבם, כשבדרכו הוא "משפשף" מכוניות, מתנגש בניידת משטרתית, נוסע בניגוד לכיוון התנועה, נוסע ברמזור אדום, ואף כמעט דורס את שרעבי, נסיעה שנמשכה כעשר דקות. נסיעתו של הנאשם נמשכה אף שאנשי המשטרה נקטו מספר רב של אמצעים לסמן לנאשם לעצור. בסופו של דבר הופסקה נסיעתו המסוכנת של הנאשם, תודות לאזרח שהצליח לחסום את דרכו.

ראיות לעונש:

3. מטעם המאשימה הוגשו גיליון הרישום הפלילי והרישום התעבורתי של הנאשם. מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה כי לנאשם מספר רב של הרשעות קודמות בעבירות אלימות, איומים, עבירות כנגד הרכוש ועוד, והוא נדון בעבר מספר פעמים לעונשי מאסר בפועל. חלק מההרשעות מאוחרות לכתב האישום הנוכחי. כמו כן, לנאשם הרשעות

קודמות בעבירות תעבורה.

4. מטעם הנאשם הוגשו מסמכים רפואיים ובהם חוות דעת של ד"ר גנינה מיישלוס, רופאת שב"ס ממרפאת בית המעצר "הדרים". מחוות הדעת עולה כי הנאשם בעל רקע רפואי מורכב. מבלי להיכנס לפרטים, בשל צנעת הפרט, יצוין כי הנאשם משתמש בסמים מגיל 15, כרגע הוא מקבל תחליף סם, וכי הוא חולה במחלות שונות. צוין כי מצבו הכללי של הנאשם מתדרדר במהלך שהותו בבית המעצר, הכל כמפורט בחוות הדעת וכעולה מהמסמכים שהוצגו.

טיעונים לעונש:

5. ב"כ המאשימה טען כי העבירה העיקרית בה הורשע הנאשם היא עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, בגינה קבע בית המשפט העליון לא פעם שחברה מתוקנת איננה יכולה להשלים עם נהיגה פראית וביריונית ויש צורך בהחמרת הענישה. בטיעונו הפנה לע"פ 217/04, חאפז אלקורעאן נ' מדינת ישראל (29.6.2005).

לדברי ב"כ המאשימה, הנזק שנגרם מביצוע העבירה פורט בהכרעת הדין. הערך המוגן הוא הגנה על חיי אדם, ביטחון העוברים בדרך והגנה על הרכוש. לדבריו, במקרה זה הנאשם נסע בפראות שלא בהתאם לתנאי הדרך, בין היתר הוא נסע בניגוד לכיוון התנועה, עבר ברמזור אדום ואילץ כלי רכב אחרים לסטות מהדרך. מדובר בפגיעה צפויה לא רק בכלי רכב אחרים אלא גם בהולכי רגל. לא פעם נאלצו כלי רכב לסטות מהדרך בשל נסיעתו של הנאשם. לגבי הנזק שנגרם הפנה לפגיעה בגופו של נועם שרעבי ולנזק לכלי רכב שונים ולניידות משטרה. פוטנציאל הנזק היה אף גבוה יותר. מדובר בנסיעה בצהריי היום, בדרך ארוכה.

עוד הוסיף כי הנאשם הורשע גם בהפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. מדובר בעבירה הדורשת מטרה שהיא הכשלת אותו שוטר. הנהיגה הפרועה החלה לאחר שהנאשם התבקש על ידי שוטר לעצור את רכבו. לדברי ב"כ המאשימה, הנאשם נהג ללא רישיון ומעולם לא קיבל רישיון נהיגה, ובכך נסיבה לחומרה.

לטענת ב"כ המאשימה, לגבי מכלול העבירות יש לקבוע מתחם עונש הולם בין ארבע לבין שבע שנות מאסר בפועל.

לגבי העונש בתוך המתחם, הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, וציין כי לנאשם 33 הרשעות קודמות וכי הוא ריצה בעבר לא פחות מ-200 חודשי מאסר בפועל, שהם תקופה מצטברת העולה על 15 שנות מאסר. עונשים שהוטלו על הנאשם בעבר לא היה בהם כדי להרתיעו. לדבריו, מדובר בעבר פלילי חמור במיוחד. עוד הפנה לגילו של הנאשם, שהוא כבן 48. לדברי ב"כ המאשימה, לא מדובר ב"רוח נעורים". עוד ציין, כי הנאשם לא שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק ואינו זכאי להקלה אותה מקבלים נאשמים שמודים במיוחד להם.

לגבי מצבו הבריאותי של הנאשם, טען ב"כ המאשימה כי הדבר נובע משימוש בסמים, וכי הנאשם לא טיפל בעצמו ולא היה במעקב. לדבריו, המצב הרפואי האמור קיים כבר 10 שנים, ורבות מן העבירות המופיעות בגיליון הרישום הפלילי נעברו באותה תקופה, חלק גדול מהן בשנתיים האחרונות, כך שלמרות מצבו ממשיך הנאשם לעבור עבירות.

ב"כ המאשימה התייחס לשאלת ניכוי תקופת המעצר מהמאסר שייגזר על הנאשם. לטענתו, הנאשם עצור מיום 11.1.2016. במהלך מעצרו נגזרו עליו מספר עונשי מאסר בתיקים אחרים. מדובר בעונש מאסר למשך 10 חודשים אשר נגזר על הנאשם ביום 12.12.2016; שלושה חודשי מאסר שנגזרו על הנאשם ביום 17.4.2016; ושלושה חודשי

מאסר שנגזרו על הנאשם ביום 9.5.2016. לדברי ב"כ המאשימה, אין לנכות מהמאסר שייגזר על הנאשם, תקופות מאסר החופפות לימי מעצרו.

לאור האמור לעיל, טען ב"כ המאשימה כי העונש הראוי הוא שש שנות מאסר בפועל, פסילה מנהיגה ופסילה על תנאי, קנס, פיצוי לפקח נועם שרעבי, ופיצוי בגין הנזק שנגרם לניידת המשטרתית.

6. ב"כ הנאשם התייחס לכך שמדובר בהרשעה במספר עבירות הקשורות כולן באותו אירוע, ולפיכך ביקש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כל העבירות. לטענת ב"כ הנאשם, המתחם נמוך מזה שטענה לו המאשימה - לדבריו, הפסיקה אליה הפנתה המאשימה, מתייחסת למקרים בהם היו עבירות נלוות נוספות, או נסיבות חמורות, או הפעלת מאסרים על תנאי.

עוד ציין כי במהלך האירוע היה הנאשם לבדו מול כח משטרה גדול, הנאשם עצמו נפגע באירוע והובהל לבית החולים, ואף רכבו נפגע.

לטענת ב"כ הנאשם, יש לקבוע מתחם עונש הולם בין 10 לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

לגבי העונש בתוך המתחם, ציין כי לנאשם היו לו נסיבות חיים קשות. הנאשם כיום כבן 48, מעולם לא נישא ואין לו ילדים, ומרבית חייו הבוגרים היו סביב עולם הפשע, זאת כתוצאה משימוש בסמים קשים. הנאשם מצא עצמו מפעם לפעם ב"דלת מסתובבת" נכנס ויוצא מבתי הסוהר, נעדר כל, נאלץ להשתמש בסמים ולעיתים בסמי רחוב. הנאשם נדבק במחלה קשה, כפי שמופיע במסמכים הרפואיים שהוגשו. מדובר במחלה הגורמת לסבל רב ומחייבת טיפולים תכופים, שלהם תופעות לוואי קשות. השהות במעצר ובכלא מחמירה את סבלו של הנאשם. הנאשם נדרש להיות בבידוד והוא שווה עם אסירים חולים אחרים. בכלא הוא אינו מקבל טיפול רפואי מיטבי שיכול היה לקבל אלמלא מעצרו.

ב"כ הנאשם ציין כי לאחר שהנאשם חלה במחלה קשה, והחל לקבל פרופורציות על תוחלת החיים, יתכן הקצרה, שנותרה לו, ביקש במעצר הנוכחי לעשות "ניקוי שולחן". מאז המעצר הוטלו עליו שלושה מאסרים, חלקם בחופף וחלקם במצטבר, זאת לאחר שהודה בכתבי אישום נוספים. הנאשם מבקש לצאת לדרך חדשה ולשקם את חייו.

ב"כ הנאשם ביקש לגזור דינו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה ואף לחרוג לקולא ממתחם הענישה, בשל מצבו הרפואי הקשה של הנאשם. לדבריו, מחוץ לבית הכלא יזכה הנאשם לטיפול רפואי טוב יותר ויהיה לו סיכוי לשיקום, הן בפן הרפואי והן מעבר לכך. לעניין זה הפנה לפסק הדין שניתן בעניינו של לופליאנסקי, לפסק הדין בת"פ (י-ם) 17250-10-15 מדינת ישראל נ' צבי בראשי (30.6.2016), ולפסיקה נוספת.

בהתחשב בתקופה בה שווה הנאשם במעצר, כ- 18 חודשים, ביקש להסתפק במאסר החופף את תקופת מעצרו, מיום 11.1.2016, מבלי לנכות את המאסרים אותם ריצה הנאשם במהלך תקופת המעצר.

לעניין ניהול הוכחות על ידי הנאשם, טען כי הנאשם הודה כמעט בכל יסודות העבירה. הוא לא חלק על כך שהיה במקום האירוע, בזמן האירוע ועל כך שנהג ברכב, וניהל את התיק בניסיון להוכיח טענה מקדמית שטען. מכל מקום, אין להחמיר בענישה בשל ניהול הוכחות.

7. הנאשם, בדבריו בתום הטענות לעונש, ציין כי הוא מודע לכך שעבר עבירה חמורה. לדבריו, מצבו הבריאותי קשה והוא מבקש שלא לסיים את חייו במאסר.

מתחם העונש ההולם:

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: **"קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"** (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

9. אף שמדובר במספר עבירות בהן הורשע הנאשם, מאחר שכולן קשורות באותו אירוע, ייקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות.

10. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה:

ב"כ הצדדים הגישו שורה ארוכה של פסקי דין, בעבירות דומות ובעבירות אחרות, חלקם רלוונטים יותר וחלקם פחות.

כאמור, ב"כ המאשימה הפנה לפסק הדין עניין אלקורעאן, שם, בגין עבירות דומות, נגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 27 חודשים והופעל במצטבר מאסר על תנאי של 12 חודשים. בנוסף נגזרו על הנאשם מאסר על תנאי ופסילה מנהיגה. כן הפנה ב"כ המאשימה לע"פ 6059/15 זוהיר סלאמה נ' מדינת ישראל (10.8.2016) - על המערער נגזר עונש מאסר בפועל למשך חמש שנים וכן הופעלו מאסרים על תנאי במצטבר, זאת בנוסף למאסר על תנאי ולפסילה מנהיגה, לאחר שהורשע בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי וועד, כולן עבירות על רקע נהיגה פרועה. בית המשפט העליון דחה את הערעור. עוד הפנה לע"פ 1641/13 דיא אלדין וליד אבו סביח נ' מדינת ישראל (31.12.2014), שם נדחה ערעורו של הנאשם על גזר דין שכלל עונש מאסר בפועל למשך 60 חודשים, הפעלת מאסר על תנאי במצטבר, ורכיבי ענישה נוספים; ע"פ 5229/12 אחמד אלעסם נ' מדינת ישראל (7.11.2013) - נדחה ערעורו של הנאשם על עונש מאסר בפועל של 66 חודשים ורכיבי ענישה נוספים;

ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין בעבירות דומות:

ת"פ (ב"ש) 56398-05-15 מדינת ישראל נ' קאיד אבו סירחאן (8.3.2015) - על הנאשם נגזר עונש מאסר של 33 חודשים, בשל סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ועבירות נוספות הקשורות במרדף של שוטרים אחרי הנאשם; ת"פ (חיפה) 8316-01-14 מדינת ישראל נ' אדם אלטורי (8.3.2015) - על הנאשם נגזר עונש מאסר של 12 חודשים, בגין עבירות דומות; ת"פ (מחוזי מרכז) 37255-05-11 מדינת ישראל נ' נדב זבידה (6.6.2013) - בית המשפט גזר על הנאשם מאסר למשך 15 חודשים בגין עבירות דומות; ת"פ (חיפה) 51150-02-15 מדינת ישראל נ' אדם ניס (19.8.2015) - על

הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (חיפה) 3617-01-15 מדינת ישראל נ' אנס מחאג'נה (28.10.2015) - על הנאשם נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות דומות; ת"פ (נצרת) 3984-08-13 מדינת ישראל נ' עומר מחרום (27.4.2015) - על הנאשם נגזר עונש מאסר של 12 חודשים; ת"פ (חיפה) 55921-01-16 מדינת ישראל נ' צברי דגאגמה (22.3.2016) - על הנאשם נגזר עונש מאסר של 24 חודשים; ופסקי דין נוספים בהן נגזרו עונשי מאסר בפועל בין 18 לבין 20 חודשים ואף מאסר לריצוי בעבודות שירות.

עוד הוגש ע"פ 2651/11 פלוני נ' מדינת ישראל (29.7.2013) - בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם מאסר בפועל למשך תשע שנים בשל שורה ארוכה של עבירות חמורות. בית המשפט העליון העמיד את תקופת המאסר על שבע שנים, בשל מחלה קשה שהתגלתה אצל הנאשם;

11. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעבירה - מדובר בהגנה על חיי אדם, בביטחון העוברים בדרך ובהגנה על הרכוש.

בתי המשפט התייחסו רבות לחומרה המיוחדת שבעבירות הקשורות בסיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה.

לעניין זה קבע בית המשפט העליון בעניין אלקורעאן הנ"ל:

"אכן, התופעה של נהיגה פרועה בדרכים עירוניות ובין-עירוניות מחייבת תגובה עונשית הולמת (ע"פ 3975/04 יונס נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). במקרה דומה עמד בית המשפט על החומרה שבמעשים אלה:

"המשיב חטא בהתנהגות אלימה שאך בדרך נס לא הסתיימה בתוצאה קשה יותר. הוא הפגין זלזול בחוק ובאנשים הממונים על אכיפתו, וגם אפשרות לפגיעה פיסית בשוטרים לא הרתיעה אותו. יותר מכך, המערער נהג ברכבו בפראות, בשעה הומה, בטבורה של עיר, ותוך שהוא מסכן את המשתמשים האחרים בדרך. חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים ואסור לה להשלים עם בריונות ופריקת עול מסוג זה, ומקל וחומר שאין להשלים עם כך כאשר מדובר בתופעה שרבים חוטאים בה, והמתרחשת כמעשה של יום יום באזור הנגב. את התופעה החמורה הזו יש למגר כדי להבטיח את שלום הציבור, וגם כדי לאפשר לאנשי החוק למלא את תפקידם ללא מורא. תרומתם של בתי המשפט למאמץ שנועד להשיג מטרה זו צריכה לקבל ביטוי ברמת הענישה הנקוטה, ולנוכח פסקי דין שהוצגו בפנינו אנו חוששים כי ברמת הענישה הנהוגה כיום אין די, וספק אם רכיב ההרתעה זכה בה למענה הולם" (השופט א' א' לוי בע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן (לא פורסם)).

לדברים אלה הנני מסכים. מעשי המערער חמורים. בנהיגתו הפרועה סיכן סיכון ממשי את חיי המשתמשים בכביש. המערער, מצדו, מפנה לתסקיר המשלים שהוגש בעניינו. אכן, תסקיר זה עומד על נסיבותיו האישיות הקשות של המערער ועל הרקע המשפחתי בו גדל. כן מצוינת התקדמותו בבית הכלא, השתתפותו במסגרת טיפולית אפקטיבית, התנהגותו הטובה והתחזית האופטימית לשיקומו. ברם, מכלול נסיבותיו האישיות של המערער נלקחו בחשבון במסגרת גזר הדין בבית משפט קמא. לא מצאתי מקום להתערב בהחלטתו בערעור זה."

וכן קבע בית המשפט בע"פ זוהיר סלאמה הנ"ל:

"בית משפט זה עמד לא פעם, ולמרבה הצער לעיתים תכופות מדי, על כך שחברה מתוקנת לא יכולה להשלים עם תופעות של נהיגה פראית וביריונית אשר מסכנת את ביטחון ציבור הנהגים ועוברי הדרך... בהמשך לכך בית משפט זה הדגיש את הצורך בהחמרת הענישה שיש להטיל על אלו המורשעים בעבירות מסוג זה, בפרט נוכח הקטל המתמשך בכבישי הארץ והאינטרסים המשמעותיים שנפגעים מביצוע העבירות, כמו גם שכיחותן הגבוהה..."

12. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

במקרה זה מדובר בנהיגה פראית של הנאשם, בכביש ראשי בצהרי היום. הנאשם נהג אף שמעולם לא קיבל רישיון נהיגה. הנאשם בנסיעתו סיכן את הנוסעים בדרך ואת הולכי הרגל, התעלם מהוראות השוטרים ונמלט מהם. אלמלא נעצר, תודות לתושייה של אזרח שחסם את דרכו במכוניתו, אפשר שהנזקים היו גדולים יותר.

הנאשם פגע באחד השוטרים וגרם נזק למכוניות.

13. בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל, לאור מהות העבירות ונסיבותיהן, בהתחשב בפסיקה הנוהגת ובהתחשב בפסיקת בית המשפט העליון לעניין הצורך בהחמרה בענישה, אני קובעת את מתחם העונש ההולם במקרה זה בין שנתיים לבין חמש שנות מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים:

14. לנאשם עבר פלילי מכביד והוא ריצה עד היום עונשי מאסר רבים. למרות זאת לא נרתע מלשוב ולבצע עבירות.

לקולא יש להתחשב במצבו הרפואי של הנאשם, שעל פי המסמכים שהוצגו הינו קשה, והמאסר אינו תורם להקלה במצבו, זאת אף שלא מדובר בנסיבה חדשה, ובכך שעל אף מחלותיו, המשיך הנאשם לבצע עבירות.

עוד יש להתחשב בכך שהנאשם עשה מאמץ לסיים עם כל התיקים שנפתחו נגדו, ובמהלך תקופת מעצרו נגזר דינו לאחר שהודה במספר תיקים.

לא עומדת לנאשם הודאה כנסיבה לקולא.

לאור עברו הפלילי המכביד של הנאשם, התנהגותו של הנאשם, כעולה מהאירועים בתיק הנוכחי, והמשך ביצוע עבירות על ידי הנאשם למרות עונשי מאסר שנגזרו עליו, המטרה המרכזית בענישה בעניינו של הנאשם כיום, הינה הרחקתו מהציבור, כדי למנוע את הסכנה הנשקפת ממנו. לפיכך היה מקום לגזור דינו של הנאשם ברף העליון של מתחם העונש ההולם. אולם בשל מצבו הרפואי, יועמד עונשו של הנאשם באמצע המתחם.

15. אשר לימי המעצר שיש לנכות מתקופת המאסר -

עמוד 7

ככלל, בגזירת מאסר בפועל בעניינו של נאשם ששהה במעצר, יש לנכות את ימי המעצר מתקופת המאסר. הנאשם עצור בתיק זה מיום 11.1.2016, דהיינו כ-20 חודשים.

ואולם, במהלך תקופת מעצרו של הנאשם נגזרו עליו מספר עונשי מאסר בפועל בתיקים אחרים, ותקופת המעצר היוותה, בחלקה, תקופת מאסר באותם תיקים:

בת"פ (שלום ירושלים) 8016-11-14 נגזר על הנאשם ביום 17.4.2016 מאסר בפועל למשך שלושה חודשים החל מיום גזר הדין (17.4.2016).

בתת"ע (תעבורה פתח תקוה) 2033-05-14 נגזר על הנאשם ביום 9.5.2016 מאסר בפועל למשך שלושה חודשים, חציו חופף וחציו במצטבר למאסר שריצה באותה עת (בתיק 8016-11-14).

בת"פ (שלום אשדוד) 43197-02-16 נגזר על הנאשם ביום 12.12.2016 מאסר בפועל למשך 10 חודשים, הכולל הפעלה בחופף של שני מאסרים על תנאי. נקבע כי מאסר זה חופף למאסר שריצה הנאשם מיום 17.4.2016 עד 31.8.2016, דהיינו למאסר אותו ריצה בשני התיקים האחרים.

למעשה, מרבית התקופה שמיום 17.4.2016 עד 31.8.2016, בה שהה הנאשם במעצר בתיק הנוכחי, חפפה גם שלושה מאסרים בפועל שנגזרו על הנאשם בשלושה תיקים אחרים. מאסרים אלה כללו אף הם הפעלת מאסרים על תנאי בחופף.

בנסיבות אלה, לגבי תקופה זו, אין הצדקה לנכותה המאסר שייגזר על הנאשם בתיק הנוכחי.

לגבי התקופה שמספטמבר עד דצמבר 2016, אשר אף היא חלק מהמאסר האחרון שנגזר על הנאשם - תקופה זו תנוכה מהמאסר הנוכחי, כחלק מימי מעצרו של הנאשם.

16. לאור האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר למשך 40 חודשים.

ב. מתקופת המאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם מיום 11.1.2016 ועד 16.4.2016; ומיום 1.9.2016 עד היום.

ג. מאסר על תנאי של 8 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

ד. אני מורה על פסילת הנאשם מנהיגה ומקבלת רישיון נהיגה למשך 5 שנים, החל מיום שחרורו מהמאסר בתיק זה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט אלול תשע"ז, 10 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**